

Ankara 1963 július 22.

Kedves Barátom!

Mióta eljöttem Pestről, nem kaptam onnan egy sort sem. Furcsállot-
tam. Most azután, miután hiába vártam, Hogy a Hungaroloji Enstitü-
sübe majd beadnak valami levelet, - megkérdeztem a portást, hogy hová
teszik itt a postát. Megmutatta a betőrendes rekeszes polcot. Hát, im-
e ott volt az Ön kedves levele, benne a visszatérített, kézbesítetlen
levelezőlappal. Hazulról meg értesítettek, hogy Bazin levele oda érke-
zett, s hogy utánam küldik. Ma az is megérkezett. Szívesen írok a kum-
nokról, kipcsakiakról, s nagyon köszönöm az ötlet fölvetését. A kazá-
rok, onogurok ma már sokkal inkább a Czeglédy resszortja, azért neki
írok, amire egyébként Bazin fel is hatalmazott. Azokról csak akkor
írnék, ha Czeglédy nem vállalná.

A postás most már tudja, hogy itt lakom és most már rendszeresen
kézbesít. Kézhezkaptam a kis villanylámpát is, csak azt sajnálom, hogy
akkor Ibrahim nem ért rá meglátogatni. Igen kedves kis szobám van, s
nagyon kérem, hogy föltétlenül látogasson meg, ha Ankarába jön.
Azóta már találkoztam Mithat beyyel, Hamit Koşayjal, s Halil Inalcık-
nál Halasi Kun Tiborékka l is. Igen sok elmondani valóm lesz. Sami és
Ziyával is beszélgettem már. Jól akklimatizálódtam. Kezdetben mindig
csak ittam, aztán lassan enni is tudtam. Szóval minden jól megy.
A Tarih Kurumunál és a M.Tud.Akadémiához intézett levelemmel erős lö-
kést adtam a minél teljesebb csereviszony kifejlesztésének. Most
azután pótolni kell a Hung.Enst. nagy hiányait is. Bizony az az én el-
menetelem után csaknem semmit sem fejlődött. -

Kedves feleségének kézcsókomat küldöm, s az egész családot
szívből üdvözlöm, nagyon kedves emlékezéssel az ott töltött szép esté-
re

Radosny László

Ezuton is nagyon köszönöm a kölcsönt, amivel kisegített. Remélem,
azóta már kikézbesítette a posta.